

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань правоохоронної діяльності

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-35-06

Магеровській О.В.

Шановна Ольго Володимирівно!

На виконання доручення Першого заступника Голови Верховної Ради України Р. Стефанчука у Комітеті Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності, в межах предметів відання, розглянуто електронну петицію, подану Вами з пропозиціями ввести відповідальність для керівників за приниження, залякування підлеглих працівників і створення несприятливих умов праці для них, в яких морально дуже важко знаходитись.

За результатами розгляду повідомляємо наступне.

Електронна петиція, адресована Верховній Раді України, що не набрала у відведений законом тримісячний строк необхідну кількість підписів на підтримку (29 підписів при необхідних 25000), після завершення строку збору підписів, розглядається як звернення громадян відповідно до частини десятої статті 23¹ Закону України «Про звернення громадян».

Частина друга ст.26 Європейської соціальної хартії, яку Україна ратифікувала 21 грудня 2006 року, закріплює право на гідне ставлення на роботі, зокрема, з метою забезпечення ефективного здійснення права всіх працівників на захист їхньої гідності на роботі.

Відповідних змін, щоб врегулювати цю сферу суспільних відносин до стандартів та вимог Хартії, у національному законодавстві України не відбулося, тому досі не існує механізмів забезпечення психологічного аспекту умов праці.

Відповідно до ст.3 Конституції України, честь та гідність поряд із життям і здоров'ям людини визнано найвищою соціальною цінністю. В ст.28 Конституції України закріплено право особи на повагу до її гідності, а у ст.68 передбачено обов'язок кожного дотримуватись Конституції та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Цькування працівника з боку його колег, підлеглих або керівництва у трудових праввідносинах або іншими словами – мобінг.

Повідомляємо, що на сьогоднішній день відсутнє законодавчо закріплене визначення поняття «мобінг», а отже, Кримінальний кодекс України не визначає відповідальності за його здійснення.

Звертаємо увагу автора, що згідно з частиною 3 статті 21 Закону України «Про комітети Верховної Ради України» роз'яснення комітетів щодо застосування положень законів України не мають статусу офіційного тлумачення.

Дякуємо Вам за небайдужу громадянську позицію та повідомляємо, що зміст Вашого звернення буде доведено до відома народних депутатів України – членів Комітету з питань правоохоронної діяльності, які як суб'єкти права законодавчої ініціативи мають право підготувати та подати до Верховної Ради України відповідний проект, що законодавчо врегулює окреслені у Вашому зверненні питання.

Також звертаємо Вашу увагу на незмінну позицію Комітету, яка полягає в тому, що пропозиції щодо криміналізації нових діянь, розширення обсягу кримінальної чи адміністративної відповідальності повинні мати серйозне наукове обґрунтування і бути результатом ґрунтовного аналізу практики застосування відповідних статей Кримінального кодексу України та Кодексу України про адміністративні правопорушення, мають супроводжуватись, принаймні, статистичними даними та прикладами із практики, які б доводили неефективність чи недостатню ефективність чинних норм, наявність проблем в їх застосуванні, наявність випадків, коли справді небезпечні діяння залишались безкарними внаслідок недосконалості правових норм.

З повагою
Голова Комітету

Д. Монастирський

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Монастирський Денис Анатолійович
Сертифікат: 58E2D9E7F900307B04000000ACDE2E00E7788200
Дійсний до: 16.03.2022 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 04-27/12-2020/34288 від 22.04.2020

